

24.05x24.1	1	עמוד 18	נצרת - העמק	07/12/2018	66275383-0
אילן איגוד ישראלי לילדים נפגעים נכים - 55820					

היום הבינלאומי לשוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות:

"אל תפחדו, אני בדיוק כמוכם"

דניאל מורדו מעפולה עילית, בעל שיתוק מוחין, רוצה להעביר מסר לכל מי שרואה בו שונה • לאורך השנים עבד במפעלים שונים, ובימים אלו הוא נמצא במסגרת של מועדון איל"ן פעם בשבועיים • החלום הגדול שלו הוא להקים בית בישראל: "המטרה שלי היא למצוא בת זוג ולבנות בית. אל תיתנו לשום דבר לעצור אתכם"

לה ואמרתי 'למה את מחביאה את המציאות ממנו'. פניתי לילד ואמרתי לו שישאל אותי מה שהוא רוצה. הוא התחיל לשאול למה אתה נראה ככה ולמה אתה הולך ככה. אז עניתי לו על הכל והסברתי לו".

התקווה, הוא אומר, היא שכל היחס הזה ישתנה. "שלא יסתכלו עלינו כמו על מפ" לצות. כשרואים בנאדם מוגבל, אומרים מפלצת. עברתי בבית הספר ניר העמק והיו מביאים לשם ילדים עם CP. הילדים הרגיי לים היו מסתכלים עליהם כעל משהו שונה, אבל לאט לאט לימדתי אותם לעזור להם ולהתייחס אליהם באופן שווה".

גם לבעלי המוגבלויות עצמם יש לו מסר נחרץ. "אין דבר כזה מגבלה. מגבלה נמ" צאת רק כשיוצרים אותה. אם אני אגיד 'אני אפול', אז אני אפול. אבל אם אני אגיד 'אני יכול לעשות', אז אני אצליח לעשות כל דבר". אל תשבו בבית ותיכנסו לדיכאון. צאו החוץ, תדברו עם אנשים, יש עולם בחוץ. צריך להורות על מה שיש, למרות שזה קשה".

מורדו הוא בהחלט בחור אינטליגנט שמצוי ליה לחרור ללב ולהעביר את המסר שמוג" בלות אינה דבר רע. את המסר הזה הוא היה שמח להעביר בסדרת הרצאות כדי להגיע לעוד ועוד אנשים. "הייתי מאוד רוצה, אבל אני לא יודע איך להתחיל בזה ומי יכול לתת לי את הבמה".

החלום הגדול שלו זה להקים בית בישראל. "המטרה שלי היא למצוא בת זוג ולבנות בית. אל תיתנו לשום דבר לעצור אתכם", הוא מסכם.

חברת מועצת העיר נגה שרון שפוע" לת רבות עבור אנשים עם מוגבלות אמרה השבוע: "אני מכירה את דניאל. הוקסמתי מהאישיות שלו, יכולת ההתבוננות שלו ומהצניעות שלו, אבל גם מהבדידות. שגבר בגילו מחפש ומנסה ליוזם קשרים חברתיים ונתקל במשוכה מאוד גבוהה, זה באמת נוגע ויש לי רצון עז לחבק את האנשים האלה וליצור איתם איזה התערבות בקהל הרחב. אני חשה שאני חייבת להיות פה עבור האנ" שים האלה בכדי שכן ילבו אותם בחברה".

דניאל מורדו. "המוגבלות היא לא אצלי, היא אצל אלו שלא מוכנים לקבל אותה"

שפחה תמיד תמכה בי. יש לי שלוש אחיות, שתיים מהן גם כן מוגדרות כבעלות CP. הקשר בינינו טוב מאוד. בסוף רק המשפחה נשארת, החברים מתפורים", הוא אומר. כרגע העיסוק היחיד של מורדו מבחינה מסגרתית זה במועדון של "איל"ן, אליו הוא מגיע פעם בשבועיים. הוא נזהר להגיד את המילה 'מוגבל', כי מבחינתו זו רק סטיג" מה. "המוגבלות היא לא אצלי, היא אצל אלו שלא מוכנים לקבל אותה", הוא אומר ומספר על חוויה לא נעימה, "הסתובבתי יום אחד בעיר ועברו לידי אמא וילד. הילד הסתכל עליי והתחיל לשאול את אמא שלו שאלות שבתגובה דחפה אותו קדימה והאיצה בו לה" תקדם כי אנשים פוחדים מהשונה. אז קראתי

אנשים כמוהו. "להגיד שזה קל - אני אשקר, אבל אני תמיד מכריח את עצמי לצאת מה" בית, להסתובב, הולך לחבר, חוזר למשפחה. אם לא הייתי עוזר לעצמי, כנראה שהייתי נופל כי המדינה בטוח לא היתה עוזרת לי. מבחינתם נותנים לך את הביטוח לאומי וזה מספיק", הוא אומר ומספר גם על רגעיו הש" בירה במהלך הדרך, "היו רגעים כאלה, יותר בסביבות גיל 18 כשפתאום כל החברים שלי התגייסו ועברו ואני נשארת בבית. לא היה זמן להיות כולם ביחד וזה שבר אותי, אבל בכל זאת יצאתי מזה, לא נתתי לעצמי לש" קוע".

למורדו חשוב לציין גם את הקשר עם מש" פחתו שעוזרת לו להתמודד עם המצב. "המ"

רוני שחר

דניאל מורדו בן ה-39, יליד עפ"ר לה עילית, מוגדר כבעל CP קל (שיתוק מוחין). הוא עובד באחד המפעלים באזור, אך בשנה האחרונה נאלץ להיעדר מעבודה עקב מצבו הרפואי. לרגל היום הבינלאומי לשוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שצוין השבוע, חשוב לו להע" ביר מסר לכל אלו שמפחדים מהשונה. "אל תפחדו, זה לא מדבק וזה לא פוגע בכם, אני בדיוק כמוכם. לכל אחד יש את הקושי בת" חום שלו".

מורדו למד בבית הספר היסודי 'אלומות' בחינוך רגיל. הקשיים, הוא אומר, התחילו לקראת סוף חטיבת הביניים, אבל למרות זאת תמיד דאג להרים את עצמו ולא להב" דיל אותו מהשאר. "בכיתה ז'-ח' עוד הייתי משתתף בשיעורי ספורט. אחר כך המצב החמיר, אבל אף פעם לא הראיתי להם שאני לא יכול. בריצת 2,000 למשל הייתי רץ מה שאני יכול ומה שנשאר עושה בהליכה".

על היחס שקיבל מהילדים הוא מספר: "היו כאלה שקיבלו אותי כמו כולם והיו כאלה שפחות, וגם המצב רוח היה בהתאם. היו רג" עים שהייתי שמח יותר והיו רגעים שהייתי מתוסכל, אבל אמרתי לעצמי 'זה מה שיש'. הוא לא ויתר לעצמו והשתתף בחוגי בית הספר: 'ציור, מלאכה, ספורט - מה שהייתי יכול הייתי עושה. לא הגבלתי את עצמי".

שירות התנדבותי לא עשה למרות שרצה, ומגיל 24 הוא עובד בעבודות שונות - רובן במפעלים, אך לא רק. "בכל העבודות שהייתי בהן המנהלים נתנו לי להרגיש שאני חלק מכולם, לא זרקו אותי בצד. אמרו לי 'אתה לא יכול לעשות את זה, אז בוא תעשה משהו אחר'. מה שהיה הייתי עושה, אולי קצת פחות מהר מהשאר אבל הייתי עושה", סיפר מורדו שמעריך מאוד את ההזדמנויות שניתנו לו עקב העובדה שלא כל מקום מוכן לקבל אנשים בעלי מוגבלויות.

למרות האופטימיות, הוא מביע כעס על המדינה שמבחינתו לא עושה מספיק עבור